

[Svend Aage Jensen]

jø- og katastrofebistand, som der er opnået bred enighed om.

Men vi kan ikke tilslutte os det synspunkt, at pengene skal hentes fra forsvarsbevillingerne, og når jeg siger, at CD ikke kan acceptere, at midlerne kan hentes fra disse bevillinger, er det, fordi verden altså ikke er blevet så fredelig, at vi finder, at tiden er inde til en yderligere besparelse på det område. Det spørgsmål må vi se at få afklaret i udvalgsarbejdet.

Glønborg (KRF):

Jeg kan starte med at sige, at de hovedlinier, der er lagt i det radikale beslutningsforslag, er som talt ud af Kristeligt Folkepartis hjerte, for vi har altid været tilhængere af, at vi skulle øge de midler, som vi overfører til hjælp i de lande, der er dårligere stillet end vi. Vi har også været meget optaget af, at når vi nåede den gamle målsætning på 1 pct. af BNI til ulandsbistand, så skulle vi fortsætte højere op.

Vi har for et år siden gjort opmærksom på, at foruden den rene og pure ulandsbistand, som skulle gives efter de kriterier, vi har fastlagt i Udenrigsudvalget, og som vi har vedtaget her i Folketinget, er der brug for en bistand, som kunne gives til andre end de helt fattige lande, som opfylder vores sædvanlige ulandskriterier: en hjælp til at klare miljøproblemer.

Vi er også opmærksom på, at der i Østeuropa er brug for hjælp givet efter nogle andre kriterier.

Disse tre former for bistand, ren og pur ulandsbistand, miljøbistand og Østlandebistand, ville vi gerne have afklaret i forhold til hinanden, og derfor foreslog vi for et år siden, at man nedsatte en bistandskommission til at afklare disse ting.

Det Radikale Venstre gjorde dengang fælles sag med udenrigsministeren om at afvise den tanke; det mente man ikke der var behov for, og det ville ikke hjælpe noget. I dag kan jeg godt ærgre mig lidt over, at Det Radikale Venstre og andre ikke ville være med til at sætte dette udredningsarbejde i gang, hvor det var klart, at alle partierne skulle have været med; og desuden skulle vi have haft en række saglige eksperter på forskellige områder. Hvis det arbejde var blevet sat i gang dengang, så havde vi nu haft et resultat, som vi kunne bruge.

Nu har Det Radikale Venstre valgt at markere sig med fremsættelsen af dette forslag. Vi

partier, der opererer på midtbanen, kan jo operere på forskellig måde, og jeg skal selvfølgelig ikke anwise Det Radikale Venstre, hvilken metode man når de bedste resultater med; men man må jo konstatere, at her som i andre situationer har Det Radikale Venstre ønsket at markere sig selv, og så har man måske været tilfreds, bare man kunne finde et flertal, så man fik et resultat, som der står »Det Radikale Venstres beslutningsforslag« på.

Jeg må sige, at jeg egentlig er mere tilhænger af en midtbaneoperation, som går ud på at samle så bredt et flertal som muligt om sagen og så afstå lidt fra at få sit eget partinavn på beslutningen. Vort parti havde ikke fået nogen speciel ære af det resultat, der var kommet ud af en bistandskommissions arbejde, men til gengæld tror jeg, det ville have været grundigere, og det ville have været bredere.

Forvirringen bliver nok lidt stor nu, hvor vi skal se, hvor mange partier der vil være med til at gennemføre det, som ligger i intentionerne i beslutningsforslaget. Det er klart, at Kristeligt Folkeparti vil være med, for vi er enige i linjerne i det. Samtidig har vi parallelt med dette her et finanslovforlig, hvor der i partikredsen i det mindste mangler et enkelt parti, som er interessant i denne sammenhæng. Hr. Riishøj var inde på problematikken, og jeg synes faktisk, at den problematik er reel. Den kunne vi jo have undgået, hvis Det Radikale Venstre havde afstået fra at lave sin egen markering på det her, men havde nøjedes med at gå ind i arbejdet med udmøntningen af finansloven.

Jeg ville egentlig have foretrukket enten vores bistandskommission eller en finanslovudfyldning, men okay, nu opnår vi så, at vi kan få SF med i et stykke fornuftigt arbejde omkring dette, og det er selvfølgelig også lidt værd.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror i og for sig godt, jeg kan tillade mig at starte med at takke for en venlig modtagelse. Jeg synes, at selv hr. Aage Brusgaard var relativt venlig i det, han sagde. Han klandrede i hvert fald ikke motiverne, selv om han måske var knap så enig i resultatet.

Jeg opfattede nærmest udenrigsministerens første ord som lidt af en misforståelse, som jeg ikke synes skal skille os i denne sag. Det er klart, at der har været andre og vigtige ting på programmet, så vi kan selvfølgelig godt komme til at gå lidt galt af hinanden i proceduren.